

DER ER OGSÅ EN GOD FREMTID FOR SANNE

Afdanket, groggy, pinlig, afdanket. En sangerinde, der bare higer efter at blive bekræftet. Et tudetrist møde, hvor forestillingen om Sanne Salmonsens ikke længere matcher virkelighedens kapacitet. En Sanne, der var uden glød og lyst, og som ikke kunne huske teksterne. Er rockmamaens tid ved at være ovre, blev der blandt andet spurgt.

Ovenstående barske udpluk er blot nogle af reaktionerne på Sanne Salmonsens forsøg på comeback i KB.-hallen fredag den 26. februar. Det er hårde ord ved vintertide og naturligvis specielt barske for en sangerinde som Sanne, der i den grad har formået at underholde og begejstre sit publikum – og derfor er blevet båret frem af samme.

Men de problemer, der peges på i anmeldelserne, er også forventelige – situationen taget i betragtning. Naturligvis skal man anmelde det, der bliver vist. På baggrund af egne og andres erfaringer vil jeg vove den påstand, at man aldrig bliver den samme som før blodproppen. Hvor gerne man end vil det. Bortset fra evt. andre fysiske og psykiske skader, vil der altid en fysisk og sjælelig træthed tilbage, som man ikke oplevede før proppen. Og min anbefaling er derfor, at man snarest tager bestik af den nye situation.

Selv fik jeg tilbudt både halv og kvart stilling i mit tidligere job som universitetslærer. Men er i dag lykkelig over, at jeg takkede nej til alle disse helt sikkert både velmente og medfølende tilbud. Så længe jeg fortsat underviste og vejledte studerende, som også havde kendt mig før blodproppen, ville der næppe have været problemer. Men der kommer også nye årgange af studerende – og deres dom vil naturligt nok være hård over en lærer, der ikke kan leve op til sine forpligtelser. Og som måske går i stå undervejs i undervisningen. Så er empatien borte – naturligt nok. De studerende har naturligvis krav på en optimal undervisning. Og man bliver ked af det og utilfreds med sig selv og livet.

Så jeg valgte afskeden. Beskæftiger mig i dag med noget, jeg kan overskue og klare i mit eget nye tempo. Og er tilfreds med det. På samme måde, som nogle af Sannes anmeldere på trods af knubbede og sikkert i situationen helt rigtige ord samtidig pegede på. Små intime og stilfærdige og akustisk udførte koncerter for et lille publikum og i en mere overskuelig ramme end KB.-hallens anonyme og enorme univers. Så er der naturligvis også en musikalsk fremtid for en sanger af Sannes kaliber. Alt andet ville være synd og skam – talentet taget i betragtning.

Thomas Petersen
Univ.lektor emer.
Bøgebakken 69, Stevnstrup
8870 Langå